

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

Телеф. Редкції: 29-41.
Друкарні: 29-36.
У СПРАВИ ОГЛОШЕНЬ
ОВЕРТАЇСЯ ДО АДМІНІ.
СТРАШІ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Позаним випустили з Берези двох євреїв і
двох комуністів.

Згідний осуд париських проектів. — Уступки Італії не такі великі. — Врятовують честь В. Британії.

МУСОЛІНІ НАЙМОГУТНІШИЙ В ЄВРОПІ.

ВАШИНГТОН, 12. 12. ПАТ. Сенатор Бораг закликає представників преси: Муссоліні буде наймогутнішим в Європі, коли здійснять такий проєкт мира, як його подавала преса. Ліга Націй стане тоді згарищем імперіалізму.

„ГАНЕБНИЙ МИР“.

ПАРИЖ, 12. 12. ПАТ. Нинішня преса здогадується, що Муссоліні прийме французько-англійські пропозиції. Становище Абіссинії буде менше примирне. Щоденники звертають увагу на враження, яке викликали проекти Франції й Англії в менших державах. „Пті Парзієн“ не сумнівається, що Муссоліні прийме пропозиції, але не треба дождатися, що італійський уряд скоро відповість.

"Емо де Парі" здогадується, що Англія рахує на сильний спротив різних комітетів Ліги Націй. Можливе, що тими проектами мусять обійтися Рада Ліги Націй.

"Фаро" пише: Треба ствердити, що багато країн, з великим занепокоєнням прийняли виступ про пропозиції Ляваля і Гора. Це ті краї, що менше або більше наражені на агресію могутніх гудів. Вони тремтять на думку, що може згодитися для них дуже некорисний прецедент. Їх становище можна зсунути одним реченням: Ніжні нагороди для нападника".

„Ер“ не сумнівається, що Абіссинія рішуче спротивиться. Ніхто ані в Женеві, ні в Парижі, чи в Лондоні не вважає своїм обов'язком змусити абіссинського негуса прийняти ці пропозиції. Ліга Націй мабуть не прийме цього проекту. За кілька днів засади Ліги Націй віднакосять свої права.

„Де Пошолер“ п. н. „Ганебна трансакція“ пише: „Якщо ці пропозиції мають бути основою миру, то це буде ганебний мир“.

ДЖЕВУТІ 12. 12. ПАТ. У районах Деосіа й Ауосі італійське летунство проявляє активну діяльність, фотографуючи та бомбардуючи поселення місцевих відділів. Султан Ауосі Махмуд Ата прийняв у себе раса Іміру. Після цієї зустрічі Яга відмовився прийняти від італійців пропонувані йому припаси зброї та перейти до італійського війська. В такий спосіб він унеможливив італійцям виконати план, що хотів від-

КАІРО, 12. 12. ПАТ. В політичних колах про-
являють проволочку димісії кабінету тим, що
прем'єр хоче, закн уступити, зробити все мож-

НОВА КНИЖКА!

Із жіночої психології

Химерне серце

Ірини Вільде.

Цін 1.50 зол.

Порто 30 сот., висилке Адміністрація
„Діла“, Львів. Ринок 10.

НІВ ДОВОЛЕННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ ОПІНІ
ЗРОСТАЄ.

ЛОНДОН, 12. 12. ПАТ. Опозиція проти французько-англійського проекту щодо поладки африканського спору зростає.

„Дейлі Мейлз“ і „Морнінг Пост“ пояснюють нападіву аміку британського становища занепокоєнням ситуацією на Середземному Морі. Лі-ві поділяють як „Нью Кроніклз“ і „Дейлі Геральд“ продовжують незвичайно гостру кампанію проти уряду обвинувачуючи його, що тим, що прийняв париські пропозиції „зрадив Лігу Націй і британське громадянство“. Та критикує не тільки опозиція. Протестаційний внесок, що осуджує пропозиції Ляваль-Гор, підписало 8 осіб: 6 консерватистів і 2 проурядових ліберала. Дебата в цій справі відбудеться мабуть за тиждень.

„Нью Кроніка“ твердить, що „бонітський уряд дожидає рятунку від Ліги Націй і сподівається, що тому, що на паризькі пропозиції не погодиться Абіссинія ani Ліга Націй, вони стинуть неактуальними та часті з В. Британії будуть зрештою. Та ці твердження мало речеві“.

Школа є вістка „Дейд Телеграфу“, що ко-
муністичні терени на південь від Абісинії, до-
ходять тільки до 6 ст. геогр. довжини, а не як
пославано до 8 ст., значить, війні бачте менші, як
досі адогадувались.

САМОВБИВСТВО ЛІТИ НАЦІЯ.

ТОКІО, 12. 12. ПАТ. „Asahi“, коментуючи паризькі пропозиції пише, що вони однозначні з поділом Абіссинії, що втратилаб половину своєї території. Цей примусовий поділ абіссинської території малаб перевести Ліга Націй, контролювана Англією та Францією.

Шоденник осуджує ставовище Англії, заявляючи, що якби виконали французько-британські проекти, то це було би самоубийство Лиги Націй.

жрити арміям птахів із Асабу до Дессі. Абисинські війська з Адіс Абейи йдуть у трьох напрямках: до Гаррару, до Огадену та до Дессі. Італійські війська в Огадені задержувалися, абисинці ж йдуть із Дарфами в Аруссі загрозивши але італійське крило. Вони виступають піддати італійців від заплілля. Італійські намагання, щоб зворотно бити проти Абисинії матометанців у Гаррарі й Ассіс, зовсім звалися.

а ситуація в Єгипті.
нення конституції.
живе, щоб схилити Англію до примирної по-
годи спору, яка дозволила б повернути кон-
ституцію з 1923 р. В міродатиних колах переко-
нані, що коли Нессум Паша не знайде підтрим-
ки Англії, ще нині поспішуді згодосить димі-
сію всього уряду.

КАІРО. 12. 12. ПАТ. Кабінет іще не зголосив димісії. Однак очікують, що до димісії припаде ще інші, хіба, що зайдуть якісь непередбачені події. Нині король має прийняти на аудієнції Нессіма Пашу. Здається, що при цій нагоді прем'єр згодується димісією кабінету.

ЗАПЕВНЯЄМО, ЩО ДРІЗДЖЕВІ ПОРОШКИ
І ВАНІЛЕВИЙ ЦУКОР КООП. „ПЛАСТ“ НЕ
УСТУПАЮТЬ ВИРОБАМ КОНКУРЕНЦІЇ.

ДОКАЖІТЬ ДІЛОМ, що розумієте гасло „Свій до Свого“ й заплатіть негайно, а НАЙДАЛЬШЕ до 25. ГРУДНЯ Ц. Р. премію за обезпечення 1/3 частини вартости Ваших будинків у

Товаристві взаємних обезпечень „ДНІСТЕР”,
у ЛЬВОВІ, вул. РУСЬКА ч. 20.

Невже голоси
сумління?

Варшава, 11. грудня 1935.

Життя немовлиме і витворило декілька ситуацій, яких не вигадувало і не створилола найбухшша уми людини. Ті ситуації бувають нерас такі дивовижні, так несподівані і так, здавалось би, зі собою непов'язані, що якби їх хотів показати на театральній сцені, то ніхто у їх правдоподібність не повіриу би. А всеж ті життєві ситуації, які нас заскакують а дні на день, хоч які дивовижні, мають свою внутрішню логіку, вони тісно а собою пов'язані.

У Варшаві нпр. осередком уваги публичної
опіяї є тепер процес за збиство мн. Перцн
кого. Атмосфера судової сал напружена, непри
емна. Над обвинуваченими записан мареве тих
ких присудв. Рвничасно на парламентарному
вдпнтку дпться щось зовсім протилежне до то
го, що бачимо у судовій сал.

Там не тільки напруження, але й тенденції до ще більшого згущування атмосфери, які з тої саєї мають схильність переноситися на відтнок польсько-українських взаємин у терені. Тут, на парламентарній арені, тенденції до реалізації великої ідеї нормалізації польсько-українських взаємин у Польщі, Польська опція реанує в перевазі на ці два явища, якщо судити по голосах столичної і провінційної преси, відухово. Во-на ні з глибоки ні з важности української проблеми в Польщі у світлі обох цих фактів справи собі не здає. І тому в неї переважляє в цих справах хвилевий настрій, а не розумова аналіза ж-вищ.

Та все ж і серед тої опінії прориваються часом голоси, які стоять у яскравій суперечности до тієї поверховості і змичливості, яку зазвичай сервіруємо у більшості польської преси, як англословника прилюдної опінії. Маємо на думці два голоси, які появилися цього тижня у двох архаїчних тижневиках, тижневиках лояльних і до того таких, які під Ідеологічним оглядом стоять на протилежних становищах, та які, на диво, в українській справі здобулися незалежно один від одного на різко подібному в польській суспільній об'єктивності і гідності.

У тижневику польських молодих народовців під назвою „Просто з мосту“ стрічаємо на першому місці велику статтю п. Станіслава Писецького, що має назвовок „Справа наймажиста з валехів“*). У ній м. ін. читаємо:

Польща з природи свого географічного положення є в особливо грізній ситуації. Вона в夹щах воєнського імперіалізму Німеччини і комуністичного імперіалізму СРСР. Але не тільки Польща. У ще грізнішому положенні є Україна. Та, якій нема ні малі, але яка всеж таки є, як нарід український. І саме ми, польські на родомці, мтемо обов'язок говорити наглолосніше про те, що український нарід є, що живе і бо-

*1) Ця стаття професійним мн. нею шлюба. — Ред.

реться за своє право до життя. Бо ми можемо це найкраще зрозуміти і відчути".

А далі:

„Неможливо нічого зрозуміти з української проблеми, якщо собі не усвідомити, що українські народові так само відчують і думають по українськи, як ми чуємо і думаємо по польськи. І хочби навіть можна було мати деякі сумніви щодо того, чи національна свідомість в українському народі доволі широко розбуджена, хочби українських націоналістів уважали за горстку, то напіння жертвенності, посвяти і героїства тієї горстки є очевидною таке велике, що вистане не тільки до відродження, але навіть до створення народу. Це аксіома ХХ. віку, віку пробудження народів, віку творення національних держав, віку, символом якого є Ірландія. На початку цього віку на мішаній території, в нашій Східній Малопольщі і в Іх Західній Україні, мусіло прийти до конфлікту між польським та українським націоналізмом. Ми мусіли боронити Львова — і вони мусіли пробувати творити під кінець воєнної завірюхи українську незалежну державу. Це був природний хід подій. І вони не можуть виректися тієї думки, а ми не можемо їм нічого дарувати. Можна лиш піти разом".

У зовсім іншому тижневику, а саме у „Видомостях Літеративних" з дати 15. грудня бачимо теж на передовому місці статтю п. Мечислава Прушинського під назвою „Загадане українське в Польщі". Отже і в тому ліберальному тижневику нашла рівночасно місце гідна уваги стаття. У ній м. ін. читаємо:

„Найближчі місяці може будуть рішальні для будучини української справи в Польщі. Хто знає історію української політичної душки в роках 1918—1935, той здає собі справу з величезної еволюції, яку вона перебула. Бож до 1923 р. вся українська суспільність стояла на становищі рішучої негати польської державності, очевидним виявом чого був бойкот парламентарних виборів у 1922 р. Потім рішенням Ради Амбасадорів, стабілізація відносин в Європі і час зробили своє. Україні приступили до щоденної праці і з konieczности стали пристосовуватись до нової праці. Але далека була ще дорога до офіційного признання українським громадянством нового стану речей. Ще на конгресі УНДО в 1930 р. ініціатори стягнули в останній хвилині резолюцію, в якій партія ставала на ґрунті автономії. Щойно кілька місяців пізніше дійшло до того на парламентарнім терені. За час останніх 3-х

літ, що діяли нас уже від тої хвилини, ситуація змінилася ще далі на нашу користь, про що свідчить останній виборчий компроміс та обстоєрне виконання зобов'язань. Помилався б той, хто думав би, що на повищу, таку юрисиду для нас зміну ситуації, вплинула політика польського уряду (підкреслення наше — Ред.). Зовсім навпаки: ми робили хіба, що лиш могли, щоб було інакше. Ми влаштували Берестя, пацифікацію, Березу. Здійснилася в цьому випадку поговорка про недостачу розуму і — щастя. На фільопольську зміну українських настроїв вплинула — здаємо собі з цього справу, бо тут лежить дійсна підстава теперішнього положення — централістична, протипольська політична лінія Соціалістів над Дніпром, самогубство Скрипника і Хавльового, трагедія галицької родини Крушельницьких. Керманічі УНДО підписали для 8. вересня ц. р. своїм виборцям вексель „ім близько"; якщо не схочуть його викупити дзвінкою готівкою — будуть змушені проголосити банкрутство". „Дзвінкою готівкою при виплаті будуть школи чи кооперативи. Українська суспільність вірила своїм випробованим від ряду літ керманічам і всупереч сильній агітації неспиримирних елементів пішла до виборів. Але якщо в цій хвилині розчарується, то на черговий раз справа буде подвійно важка. При цьому хто знає, чи нашого щастя не треба буде заступити вже скоро розумом: у добре поінформованих українських кругах говориться про немічену ніби зміну курсу на Наддніпрянській Україні, спричинену занепокоєнням большевиків новим станом речей у Східній Галичині".

В загальній та поверховній оцінці вітасин, яку бачимо на сторінках величезної більшості польської преси, ці два голоси виглядають якби на глибокий відрух сумління кращої частини польського громадянства, яке в даному випадку репрезентують молоді, вдумливі одиниці. Надзвичайно вимовний особливо цей факт, що автором першої статті є молодий народовець, який вийшов зі школи Дмовського і взагалі зі школи тієї частини польського громадянства, для якої українська проблема ще недібно зовсім не існувала, та для якої одинокою її розв'язкою було фізіологічне стрівлення українців.

Не знаємо, чи голоси цих двох репрезентантів, молоді Польщі діядуть до відома найвідповідальніших чинників сучасної Польщі. Але варто, щоб не тільки дійшли, але й запали їм і в бою в душу.

Д. К.

Уживану одіж, білля, обузу мужеську, жіночу, дитячу для інвалідів, вів і сиріт приймає

УКТОДІ, Львів, Потоцького 48.

З провінції висилайте поштою. У Львові відберемо самі за писемн. повідомленням.

Мазепи. Про „діялог" говорять, що він висвітлює характер і пристрасті та нагадує деякі особи з драм Шекспіра „Отельо" і „Ришард III.", а потім згадує, що у виставі трагедії беруть участь анані артисти того часу в Бостоні, Батвілі і Дрейк.

Тільки згадали про „Мазепу" в тижні „Колумбія Сентинел" з 6-го березня 1811. Найближче видання цього часопису (він виходив двічі в тиждень) з 9-го березня містить оголошення про виставу „Мазепи" дня 11-го березня „на дохід автора". І в цій газеті нема опісля вже ніякої згадки про виставу, ні про автора.

Але виходив у тому році ще другий часопис у Бостоні, теж двічі в тиждень, „Незалежна Хроніка".

І у виданні з 7. березня цього часопису в оголошенні Бостонського Театру про другу виставу „Мазепи" дня 8-го березня. Оголошення таке, як у „Колумбія Сентинел", лише, що під оголошенням подана замітка: „Гетьман України". В цій переповіднені вірно, хоч і коротко, відношення Росії й України перед битвою під Полтавою. В замітці сказано між ін.: „Тому, що Мазепа єдиною правдивою особою в драмі, бо інші характери це вигадка, тому завязки не можна досліджувати історично, але як продукт фантазії. І тому публіка може видати свою безсторонню оцінку".

Цим разом у театральній сповістці є подані теж особи драми і вони такі: Мазепа, Крамола, Добриня, Зерга, Морано, Адольфус, Герал, Блисавета, Хлодра. Полім вичислені актори — і більше нічого.

Загадочне те, що „Колумбія Сентинел" не помістив ніякої критики з вистави, хоч так високо підхвалив драму, заки її виставили. Але „Індепендент Кронікл" з 11-го березня 1811. р., отже з дня, коли відбулася вистава „Мазепи" вкріте, як це вже згадано, помістила таку критику другої вистави:

„Мазепа, або гетьман України", виставлена у вчорашній вечір на повне відовлення і признання публіки. Драма зараховується до історичних трагедій, хоч іма героя є майже єдиною частиною поези, за яку треба дати признання історії. Вигадка оповідання є загальною оригінальна, а могутність завязки — яка прикувала публіку — є виключно заслугою письменника.

„Песа підлягла деякій зміні на другій виставі. Крайня трудність, щоб представити героя драми як такого, що ще живе, спонукала автора зробити Мазепу мертвим як у жатті так і в трагедії. В той спосіб публіка залишилася під враженням, що герой вмирає двічі".

Опісля критик згадує про знамениту гру акторів, каже, що актори мали костюми відповідні до характерів, а про саму позу висловлюється ще між ін. такими замітливими заувагами: „Думавмо, що ця трагедія є спробою у вищому стилі, ніж усі інші, які ми досі бачили в нашому місті". Опісля дає признання для театральної управи за виставу цієї трагедії.

Для відкриття імені автора треба ще окремо попрацювати.

Д-р С. Дехидчук.

Вистава пєси про Мазепу в Америці в 1811 р.

Нью Йорк, 26-го листопада 1835.

Перші українські емігранти в новій добі нашої історії, від яких походить теперішнє наше покоління в Америці, мали багато трудностей із своєю національною мовою. Щойно в вибуху світової війни термін „українець" загальною прийняв. З того користали вороги нашої національної ідеї і довгий час переконували українських емігрантів в Америці, що ця назва штучно вигадана і що штучність виправдована як назва нації. Тому неоди аднується, почувши, що в 1811. р., отже перед Наполеонськими війнами в Європі, зовсім свободно писали деякі американські газети про Україну, як про колишній край вільних козаків.

Ще дивніше те, що в місті Бостоні, отих Атеатів американської літератури, виставлено тричі з великим успіхом драму під заголовком: „Мазепа: гетьман України".

У виданні газети „Колумбіяський Варіант" з дня 6-го березня 1811. р. появилася таке театральне оголошення Бостонського Театру: „Досі ще не грала вистава. Сьогодні ввечір, 6-го березня, буде виставлена трагедія в 5 актах, під назвою „Мазепа: гетьман України", написана „дзентельменом". Особи зазначені такі: роль Мазепи грає п. Дуф, рольот антологосить п. Воган. В театральних замітках є згадка про цю виставу, яка мусить зацікавити кожного українця своєю простотілітвістю. Вона написана ще перед виставою, так сказати би для реклами, але віддає настрої читача, що знав цю трагедію наперед. Замітка є довша і тому спробую перекласти її в скороченні.

„Булоб омшню удавати і не прихв'ятись, що нова трагедія, яку вперше виставляємо в нашому краю, а яка заслугоє на похвалу за свою оригінальність і авантажістсь, є дивом, яким Америка може поведичатися. З побіжного перечитання твору „Мазепа" ми легко охильні вірити, що вона багато приликається до піднесення американської сцени.

„Драма починається хвилиною, — сказаво даліше — дуже цікавою для історика та автора біографій, а ще важнішою для долі північної Європи; це частина часу, яка піднесла імя Петра Великого як войовника згід притемненого обр'їю до блискучої висоти воєнної слави. Битва під Полтавою, в якій Карло XII., найбільший войовник свого часу, зазнав поразки від Петра, дала йому підставу посягати щораз вище; ця битва є звана теж з поведінки отого світлого бунтаря, якого імя дає назву театральній пєсі, що перед нами. Цей бунтар спонукав Карла завернути із берегів ріки Бористевесу на Україну, обіцюючи йому соки, скріплення воєнних сил і харчів. Та хтось зрадив Петрові відчуження Мазепи і Петро на підставі тих інформацій повів скору акцію і малою не зловив гетьмана, заки він ще самий зрозумів свою небезпечку. Він привселюдя його тікати до Карла за охороною, а малою гореткою жовніврів, невеликим скарбом і без ніяких воєнних припасів".

Даліше згадує автор замітки в „Колумбія Сентинел", що зміст драми обертається біля цього інциденту і висвітлює причини трагедії

Кабінетова кріза в Еспанії протягається.

МАДРИД, 12. 12. ПАТ. Вчорашній, третій день кабінетової крізи не приніс ніякого рішення. Провідник аграріїв Мартінес де Вальаско срийняв м'єю отворити новий кабінет. През. Замора вів увесь день розмови з провідниками пар-

тій. Колишній прем'єр Чапанрієта, якому доручили створити концентраційний уряд, не прийняв цієї м'єі. Нового прем'єра президент Замора імає ще чини. Здогадуються, що буде ним Портель Вальадарес

Бої на манджурсько-монгольськїм кордоні.

ЛЬОНДОН, АТЕ. З Токіо повідомляють: Відомий монгольський князь напав на територію Манджу-Ко коло Ная-Далю у провінції Сіань. Монгольський військ стереоснавама мешканців

оселі, забрав їм коні і опісля втік до Монголії. Манджурська влада вислала протест до більшовицького уряду зовнішньої Монголії з звинуваченням у цьому інцидентом.

ДОКІНЧЕННЯ РОЗПРАВИ З ДЕВ'ЯТНАЦЬОГО ДНЯ.
ЕД УБИВСТВОМ.

на питання прокурат. св. Семаків каже, що вбивства Бачинського стрілявся з Мигалем Бачинським у ресторані. Підчас побуту в ресторані свідок вийшов з Мигалем на подвір'я, де давав Мигалю револьвер. Свідок не пам'ятає собі, чи Бачинський був тоді п'яний, але каже, що всі були тоді в добрім гуморі. На питання прок. Желанського, щоби свідок описав вбивство Бачинського, свідок відповів: «Самого вбивства докладно не пригадую». На питання прок. Мигалю, Кілька хвилин перш ніж вбивство свідок відійшов на бік. Було чутно, як розліглись стріли. Свідок був зачеплений кулями, але стріли протверезили його. Свідок віддав їм у цій хвилині. Обернувшись, свідок побачив, що Мигаль віддав цілу сальву. Тоді свідок витягнув револьвер і стріляв мабуть дві-три хвилини в Бачинського, який лежав уже на землі. На питання відповідає, що не знає, чи Бачинський був конфідентом, бо не перевірявав. На якій основі вважав Бачинського конфідентом свідок не знає. Не знав також, що Мигаль належить до ОУН, щоби пізніше довідався про це від Мигалю. На питання прокуратора, чи Бачинський був конфідентом, свідок відповідає: «Немає, як доносить на організацію. На дальші питання прокуратора свідок відповідає, що знав Мигалю допомогти в убивстві Бачинського, але не згадувало його».

Далі св. *Сеняків* оповідав про планований атентат на совітський консулят. До консуляту ішов свідок у власній справі, бо хотів виїхати до СРСР. Оповідав про це Мигалеві і цей просив його нарисувати розміщення в середині консуляту та подати опис особи урядовця. Свідок зробив шкід і нарисував того урядовця, з яким задавав. Пізніше свідок довідався, що саме того урядовця убив Лемик. Зізнав, що зробив печатку до студентської легітимізації Лемина. Мигаль не згадував свідкові, щоби впробув собі „дальбі“ на день атентату на консулят. Зпоміж підсудних прояс свідок: Мигалья. Підсудного, Качмарського, і Зарицьку. Чи підс. Зарицька належала до ОУН свідок не знає.

Після обору д-р О. Павенцький ставить питання свідкові, який стверджує, що йому дав допущення Мигаль, а не підс. Заривцька, щоби то-пиршити Бачинському. Питання обору д-ра Па-венцького, чи свідок був під психіатричною об-сервацією передання відхилив.

Цілу низку питань поставив свідкові теж підс. Мигаль. Свідок запнується, не пам'ятає і сам перечить собі. Підс. Мигаль заявляє, що ко-ристувався нечесними ОУН і відтягує під За-виську.

У п'ятницю розправа почалася в год. 10.50. На початку розправи підс. Миталь просить дозволити йому скласти внясення у зв'язку з вчорашньою увагою прок. Желявського у справі зміни політичних переконань підсудного та порівняння його з підс. Малуцкою. Це внясення — саме Миталь — є важке для виміру кари і для оборони моєї честі. Предсідник не дав йому голосу кажучи, що буде мати ще змогу виговоритися в під справі.

Як перший визнавав св. *Табей Банко*, комісар і заступник начальника слідчого уряду у Варшаві, 18 червня 1934 р. свідок дістав телефонічну листівку з комісаріату, що зголосився шукати мужчину і повідомив, що зі захисту прибув. Вальський ч. 42, пропав таємний мешканець його захисту. Залишив тільки тичку. Свідок добув аспіринтові Бубеюмо, щоб зсервіс саліаство у цієї справи. На питання прок. *Желенський* свідок подає, що від червня до листопада 1931. варшавська поліція користала з інформацій українського студента *Юрія Дутка* про діяльність українських студентів, перебуваючих у Варшаві. Спершу інформацій цього кандидата були точні, пізніше його звільнили, бо ствердили, що хотів провокувати. Якійсь *Мицько*, українськ, повідомив поліцію, що *Дутко* авернувся до нього, щоб дав йому дві бомби від ОУН. Офісний *Зайос*, щоб звільнити поліцію українських д.

ячів у Варшаві: Чемеринського, Довгопільського, якоїсь Середенки та інших. Вони були виїзані в організацію т. зв. "Ляток" в університеті. У відповіді на питання обор. д-ра Л. Танкевича, свідок пояснює, що для 15. червня 1934-го р. був на місці білястої мін. Перацького, де виконував прикраси прокуратури і суку. Пізніше пішов вулицями, куди втікав убивчик. Був присутнім при перешукуванні плаща іноц. Пасовткєвичем, який залягав убивчик на сходах у домі при вул. Окульчик ч. 5. З цього плаща іноц. Пасовткєвич витягнув українську козацьку та інші дрібні речі. По атентаті появились летючки ОНР, в яких говорилось, що білостою виконали українці. По білості поліція перевага ревізії та арештування виключно серед українців.

Св. Юрій Стависький, секретар міністра внутрішніх справ віднає, що мін. Перашський зайняв становище міністра внутрішніх справ від 27. червня 1931. р. Міністер виходив з дому перед 9.00 та йшов ліпши до міністерства. По закінченні урядування вийшов з міністерства по год. 3.15 на обід до кабінету при вул. Фокаль. По обіді йшов до міністерства, до дому або до Європейської кав'ярні, де бував теж вечором. У дні вільності мін. Перашський вийшов з міністерства в год. 3.10 по полудні.

В год 3-10 або 3-15 містер поїхав сам до клубу. Свідок довдався про вбивство містера перед 4-ю год. у місті. Виясноє, що їздив з містером Перацьким з початком червня 1934 р. на терен львівського і станиславського воєводства. На товариських сходах у львівського вєводи мін. Перацький зустрінувся з представниками українського громадянства.

На питанні оборони свідок знає, що в дні вбивства міністра коло год. 4-ої відбирав телефонограму від дівча молодих народощів дра Мосдорфа, який просив, щоб міністер прийняв його на аудієнції ще того самого дня. Коли свідок заявив Мосдорфові, що міністер занятий бо є зїзд воеводів і на аудієнції може прийняти його щобию у понеділок або виторок, Мосдорф заявив, що вже буде запізно. На питанні оборони дра О. Павенського чи Мосдорф говорив, що буде запізно по год. 3-ій свідок заперечує.

Обор. д-р Л. Ганкевич ставить внесок, щоби суд відчитав з актів справи заїт поліції про Мосдорфа. Трибунал відкинув цей внесок. На дальше питання оборони св. Стависький заявляє, що Мосдорфа не бачив ні в міністерстві ні в міст. Перацького.

Прок. Желенський ставить внесок, щобні суд переслухав ще раз св. комісара Банка. Суд погодився. Св. Банко на питання прокуратора зізнав, що організації, де Мосдорф був одним з провідників, видавала часопис „Штафету“. На кілька днів перед 15. червня 1934 р. на приказ державного комісара м. Варшави замінено друкарню, де друкувалось „Штафета“ і цей часопис перестав виходити.

Обор-др Л. Ганкевич ставить внесок, щоб у зв'язку з зізнаннями св. Станіського суд переслухав як свідка інсп. поліції Сітковського на обставину, що 15. червня по відношенні мін. Пеняцького др Мосдорф зникнув з Варшави і поліція, розслідуючи це, не знає, де він мешкає.

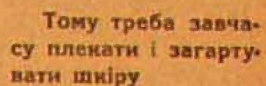
Прок. Рудніцький спротивився, щоб трибунал допустив цей внесок і склав записку, що слідство брало під увагу концепцію ОНР про віність міністра і про це ще буде говорити у своїй промові та що д-р Моседорф, голова рідикальної ендецької організації ОНР, мав свої інші причини, щоб втечи з Варшави. Слідство вибрало тільки один напрям з мотивів, про які прокуратор згадає пізніше. Слідство не спиралося тільки на дитячі і не легковажило інших даних.

Пізніше предсідник оголосив постанову, якою відкинув внесок оборони, щоб візвати свідка Сітковського, бо обставина, що П.має би ствердити свідок не має значиня для справи й не може мати впливу на присуд.

Обор. Ганкевич вносить тоді, щоб помилка
ти на свідка д-ра Мосдорера, що внісши, яке
значини мали слова, які він 15 червня вистові

Прок. Желєський протривав цьому вноскові. Предсідник заявляє, що не може поставити шкеску оборонця під розгляд суду з уагги на формулювання цього шкеску. Оборонець просить постанови цілого суду, що підтримує становище предсідника. Пізніше на доручення предсідника протокалінт Бельський повідомляє, що на розправі не явилось 36 осіб згаданих завірених свідків. Багатьом свідкам не можна було доручити візвань, бо не знали їх адрес. Інші прислали подання, щоб оправдати їх неприсутність. Прок. Рушницький вносить, щоб оправдати неприсутність усіх свідків, що відчитано їх слідчі зізнання.

Тому треба завжди плекати і загартувати шкіру

Ціни від
зол. 0,40 — 2,60.

Дайте доказ, що пам'ятаєте про інвалідів У.Г.А.

З черги до голосу приходять поодинокі оборонці, що домагаються, щоб покликати всіх свідків, яких подання про неприйнятність не оправдають та яких звінання на думку оборони, можуть мати спеціальне значення для підсудних. Прок. Желенський у відповідь стверджує, що суд має право задовольнитись відчитаним звінанням свідків, які з оправданих причин не явилися на розправі, кім що будуть сумніви щодо вірогідності свідчих протоколів, чи якісь інші поважніші застереження. Оборонці не захищували нічого суттєвого, а запити, що їх вони хотіли би ставити свідкам є несуттєвими.

Адв. Павенцький підтримує свої висновки та водночас ставить новий внесок, щоб передсудати суддів Вітунського і суддів Лінденфельда. Адв. Ганкевич удруге мотивує свій внесок у справі визнання консула Штарка з Штетина, що мав ствердити, що пакунок, який німецькі поліції відобрала Лебедєв та пакунок, що його пізніше переслали до Польщі різнилися поміж собою. Прок. Желенський заявляє, що коли консул Штарк півтора року тому візнав, що має тільки таке враження, то тим більше тепер не зможе нічого додати. Щодо визнання на свідка судді Лінденфельда, то Карпинєш просить цього судді, щоб деяких речей не протоколював. Прокуратор протриває, щоб помилувати цього свідка.

3 черги предсідник питає підс. Мигала який має оборіння, чи хоче зайвитися що до спровадження свідків. Підс. Мигала просить щоб спровадили св. Овинука й інших свідків

В год. 12. суд пішов на нараду. Після наради суд оголосив постанову, а якій оправдав на присутність свідків: Романа Гольштайна, Осипа Куцкіної, Євгена Омишчука, тому що не знають їх адрес, Іванин Крепфельової і Геліодора Штарка, тому що вони живуть закордоном, Альойзія Брахля, тому що помер, Ванди Шиманської, тому що хвора та інших свідків, тому що вони живуть в інших судовій окрузі й далеко від Варшави та тому, що нема безпосередньої причини переслухувати всіх цих свідків на розправі. Суд рішив відклатити свідків знятих всіх згаданих свідків. Щодо св. судді Людвигельда суд рішив знеску не брати на увагу, тому, що обставини, які мав би ствердити цей свідок, не можуть мати впливу на присуд. Після оголошення цієї постанови предсідник розпорядив обідову перерву до год. 13-ої.

Після перерви з'явився свідок Юрій Кишико-
ський, служившик пресвідії ради міністрів. Його,
як майора головного штабу свідомили в жовтні
1934 р., що в Празі перебувала ревізія у Сеніка,
який користувався пашпортом на литовське на-
звище Біскаускас. Той сам переїздив ревізію з
Барановського, Забавського, Чумачевича, Мар-
тинця, Меровича, Кульчицького і Равича. Доку-
менти, що їх малиши підчас тої ревізії свідок
знає. До документів свідок долучив переклад
інструкції військового вишколу ОУН і документ
про устрій ОУН та програму виховання в таборі
ОУН. Ревізія перевозила чесна плата. На запит
д-ра Ганкевича, як ці документи дішли до поль-
ської влади, свідок не міг сказати, відповідала чи

службовою тайною. Д-р Ганкевич вносить, щоб суд звернувся до влади свідка, аби з'ясувала по-го від урядової тайни. Прок. Желенський проти-вляється вносити, та вважатиме, що колов було мож-ливо виявити ці тайни, то їх було вже вияви-ли під час прокураторського слідства та в акті об-винувачення. Д-р Шталак у репліці підкреслює вагу т. зв. архіву Сеніка для справи, однак суд постановляє не брати вноскою оборони під увагу, бо спосіб, в який архів діставався в руки польської влади, рівнодушний для справи.

На запит оборони свідок стверджує, що ті документи, яких було около 2.500 і фотографії, бачив в оригіналі. Годі сумніватися, що вони автентичні.

ІСТОРІЯ З ВАЛІЗКАМИ.

Опісля суд відчитує зізнання свідків, які не ляглися на розправу. Як перші відчитували зізнання свідка Богдана Назара, студ. драк. унів., який анав Карпинця і Климишина з академічно-го життя. Климишин просив його, щоб поволив йому оставити в його помешканні три валізки і скриньку, які передіше переховував у Савчин-ського. Тому, що Климишин мав уже валізки зі собою, свідок погодився, хоч мав тісне мешкання. Дві валізки Климишин відібрав, третю свідок сховав у кущах над Вислою, а скриньку кинув у ріку.

ЛЯБОРАТОРІЯ КЛИМИШИНА.

Опісля відчитали зізнання свідка Евстазія Савчинського, абсолю. студії фізичного вихован-ня при ягеллонському університеті. До нього та-кож Климишин з Карпинцем приніс три валізки і оставив на цілий день. Свідок Йосиф Говштер-гер, власник антики в Кракові, якого зізнання з черги відчитали, анав Карпинця як свого клієн-та. Продавав йому багато сірчаного квасу і са-літри. Ного лаборант Йосиф Гузік приніс Карпин-цеві 18 кг. квасу, опісля знову 12 1/2 кг. і описав у слідстві улаштування Карпинцевої лабораторії. Інші робітники античного складу пізнали Кар-пинця з фотографії, або під час конфронтації, як того, що під псевдонімом Романського купував у них ріжні хемікалії.

Свідок Йосиф Гожковський, власник дроге-рій зізнав, що адоганий Романський був у нього у квітні і червні 1934. р. та подавав себе за хемі-ка. Крім того був у нього теж у березні і травні Климишин за закупамі.

Свідок Стефан Ройовський, експедієнт, зі-знав, що Карпинець крім хемікалій купував теж лабораторійне приладдя. Карпинець згаду-вав свідкові, що робить великий винахід з ді-лянки баранків. Свідок Генрик Слюсарчик, ек-спедієнт, зізнав, що Карпинець купував у нього між иншим ртуть. Св. Стефан Шпац ствердив, що Карпинець, який подавався за Романського купив більшу скількість сірчаного квасу і за-місць жаданої потасової салітри, содову саліт-ру. Останній раз у складі був з кінцем червня. Карпинець згадував свідкові, що досвідні кош-тують його вже 800 зол. а гроші присилає йому багатий батько. Свідок Жигмонт Шпац, влас-ник складу з хемікаліями, зізнав, що Карпи-нець згадував йому, що скінчив політехніку у Львові. Карпинець допитувався теж за фено-лем. Свідок Петро Овсянка, візник з фірми Шпаца, відвозив до Карпинця скляний балон із сірчанним квасом, та скриньку салітри. Свідок Роман Гольшштайн, власник залізної-галантерей-ного складу, зізнав, що Карпинець купував у нього шрубки та допитувався за матеріалом до лютування. Св. Мих. Каспшик, робітник ме-талургічної фірми, зізнав, що Карпинець ку-пив у нього мосязну руру. Пізнає її частину між доказовим матеріалом. Свідок Франц Ми-гінський і св. Антін Суровецький зізнавали та-кож про закупи Карпинця.

Далі відчитали зізнання свідка Ромпала, ро-бітника складу фарб, який продавав Карпинце-ві каліхлорікум, амоніак і сільний квас, Антона Яніка, також робітника складу хемічних арти-кулів, Розалії Фельдман, в якій Карпинець ку-пував спирт до палення, Соломона Гіршберга, у якого Карпинець купував радіове приладдя, Юліана Брайта, в якого купував мосязну бля-ху, Броніслав Чекайової, в якій купував спирт, дрогериста Маріяна Вітковського, що продавав Карпинцеві сільний, азотний і сірковий квас, гліцерину та содовий луг. Пізніше відчитали зізнання Івонни Крепереллової, якої субльока-т'ром був підс. Климишин. Вона зізнала, що Климишин часто виїздив та що його відвідува-ла Недавецька й Карпинець. Вона знає Клими-шина та спосіб життя Карпинця. Далі відчитали зізнання Гені Фінгер, якої субльокаторами бу-ли Климишин і Карпинець та Ірини Тушинської, в якій мешкав Савчинський і яка знала Карпин-ця і Климишина. Свідок розпівдав їх у слідстві зізнання. Ці студенти поносили або виноси-

ли валізи. Часом виходили з мешкань на пар-тері вікном. Св. Альонзія Брахель зізнав, що чув із кімнати, в якій мешкали українські сту-денти, підозрілі шелести, як стук писальної ма-шини та штандоування. Це вони робили, засло-нивши докладно вікно. Свідок бачив, як вино-сили тяжкі валізи.

ЯК АРЕШТУВАЛИ ЛЕБЕДЯ?

Довше зізнання зложив польський консуль у Штетині Штарк, що подав подробиці придер-жання німецькою поліцією у Свінеміде підс. Лебеда, коли він приїхав кораблем „Пройсен“ із Данцігу.

Свідок був присутній, коли арештували Ле-беда, що мав на собі чорний ператовий плащ і капелюх зі анаком фірми Лявер у Варшаві. Ле-беда мав бронзову течку, дуже вишхану. Скиба-Лебедь говорив зі свідком арау по польськи, пі-више по українськи. Подав, що їде до Берліна до своїх. Документ на назвище Скиби дістав від анашого українця, за таким документом їде до Німеччини вже вдруге.

Німецька поліція перевела особисту ревізію у Лебеда та нашла лист без коверти, писаний жіночою рукою по польськи. У тому листі особа, якої нечитав підпис був на клпі листа, закида-ла адресатові, що її зводять. Був там такий уступ: „Ти писав, що находишся нахред перело-мовим актом, що варішуть про твою долю“. В однім моменті Скиба звернувся до св. Штарка з запитом, чи є він німцем, бо хотів би поговорити з ним у чотири очі. Свідок показав йому коміса-ря німецької поліції Опіца, з яким Скиба відбув довшу розмову в окремій кімнаті. Опіц заявив пізніше свідкові, що Скиба питав, чи Штетин лежить у Польщі, а коли довідався, що вже на-терені Німеччини, дуже втішився. Свідок запи-тав Скибу, коли він був у Варшаві, Скиба дуже змішався та відповів, що у Варшаві взагалі не був. Зі Свінеміде Скибу перевезли до Штетона, звідти до Берліна. Річи, що вайшли при ревізії у Скиби шліхне переслали свідкові. Серед тих рі-чей був також записник Скиби. Записник, який показували свідкові у слідстві адався йому тон-ший, як записник, що його бачив у Свінеміде, заки його забрала німецька влада.

Врешті відчитали зізнання свідків: Шима-ської, в якій мешкала Гнатівська як Квєцін-ська Йосифи Куцкіної, служниці у Вронцбер-гів, в яких жив Лебедь як Дачько та Леоні Ш-нагель, у якій у Кракові мешкали Отецько і Кли-мишин.

В год. 17-йй предсідник перервав розправу до п'ятниці год. 10. рано.

ВРАЖІННЯ НАШОГО КОРЕСПОНДЕНТА. (Телефоном від нашого кореспондента).

Варшава, 12. грудня 1935.

Підкреслюємо цікавіші моменти у цій черзі, як вони сьогодні пересувались:

1) Спроба прок. Желенського, про яку ми ачора повідомляли, щоб поставити на одну до-шку Мигала і Малюцу не адалася тому, що Ми-галь також зор'єнтувався у цьому і сьогодні про-ти цього застерігся. Мигаль буде безсумнівно ще в останньому своєму слові говорити, чому він за-ломився, яке його стосованне до ОУН і чим ріж-ниться від Малюци. Не адалося свого переко-ного погляду, що Роман Мигаль це наймеркант-ніша, найбільш психологічно скомплькована і заразом найтрагічніша постать у цьому проце-сі. Як Малюца міг бути його зверхником — це одно з безчисленних непорозумінь ОУН.

2) При останньому поважному поліційному свідкові ком. Банку виринула знову справа кон-цепції ОНР, як справника вбінства. Прок. Руд-ницький спараліжував заходи оборони викори-стати цю концепцію, заявою, що слідство брало цю концепцію під увагу, що він буде це говори-ти про це у своїй промові і що Мосдорф, голо-ва радикальної єдиної організації ОНР, мав свої інші причини, щобі счезнути з Варшави (страх перед Березою?).

3) Зізнання ком. Банка раптом адезавували Юрія Дудка, якого сумна роль в 1931 р. і так уже була від довгого часу прилюдною тайною. Чому поліційні влади р'шили аж тепер і при та-кій нагоді прилюдно цю справу витягнути, це річ їхньої тактики.

4) „Зі льотинування“ трицятьшости свідків було для всіх великою несподіванкою. Відомо було, що деякі свідки, нпр. консуль Штарк, ма-

НАЗУСТ

Вже вийшло 24-е число
ілюстр. двотижневика

і приносить статті та репортажі з вистави Ярослави Му-ники з Українського Інституту для дітей у Перемислі, з життя Ю. Магалавського, про українську совітську по-вість, про Л. Толстого, картографічну виставу у Львові тощо.

Ціна числа 30 сот.

АДМІНІСТРАЦІЯ, ЛЬВІВ, РИНОК 10. II. п.

буть не являться, але що їх буде така велика си-ла, цього ніхто не сподівався. Через те повстала боротьба за свідків. Оборонці доказували, що між зізнаннями деяких цих неперисутніх свідків є суперечности, головню щодо ролі Климишина як адогального помічника хеміка Карпинця. В одному моменті навіть здавалося, що Карпинець астане і заговорить признаючись до власности злочасної валізи, яку знайшли у Климишина. Так само відпав свідок, який мав зізнавати, що Лебеда не було у Карпинця. Знову ж д-р Л. Ган-кевич боровся за присутність консуля Штарка, який висловлював був сумніви щодо автентич-ности течки, що її відобрали у Лебеда на німець-кій території. Коли зважити, що консуль Штара був би розказав, як взагалі відбулася історія а-рештування і видачі Скиби-Лебеда з Німеччини до Польщі, то треба гадати, що це був би один із цікавіших свідків. Рішенням суду відсутність усіх 36 осіб виправдано і за 2 години опісля від-читано всі їх слідчі зізнання.

5) Несповна 5 хвилини тривало переслухання одного з найцікавіших свідків майора генераль-ного штабу Кржимовського, який тепер як ури-довець президії ради міністрів виступає по ци-вільному. З особою того свідка лучиться таєм-ниця архіву Сеніка. Зізнавав цей свідок безпо-середньо після обідньої пори при порожніх лав-ках журналістів, через що дехто з них, які спе-ціально були цікаві бачити його і чути, попали опісля у розпуку. Зі зізнань того свідка власти-во виходить, що т. зв. архів Сеніка складаєть-ся не тільки з листів і ріжних актів, найдених під час ревізії у Сеніка у чеській Празі, але й у 7-ох інших українців, що їх імена свідок наво-дить з памяти. Як ці документи дісталися у поль-ські руки — це надалі тайна. Питання оборонців, чи і звідки свідок знає, що документи, які є в актах справи і ці які він мав у своїх руках, є то-ж самі, суд відхилив. З польської сторони апе-люють нас, що в актах справи є тільки дрібна ча-стина тих матеріалів, які знаходяться у руках влади (св. Кржимовський говорить, що він мав около 2 і пів тисяча документів). Як можна змір-кувати з тексту документів, оголошених у „Ку-рієрі Пораннім“ найбільш помітною для поль-ської влади була тут система верхівки ОУН: усі листи, які від тої верхівки виходили, розсилали у копіях під адресами ріжних членів верхівки. У той спосіб дійсно за кілька літ могло намо-житись тисячі таких „конспіративних“ листів.

На лавках публіки сидить сьогодні крім ма-ми й батька ще й дід Лебеда. Зате лавки оборо-ни, які теж є одним із найбільшочіших украї-нських лужків у цьому процесі, від трьох днів ще порожніші, бо д-р Горбівий дежить хорий (ж.)

НЕГУС ВІДКИНУВ МИРОВІ ПРОПОЗИЦІЇ.

ПАРИЖ, 12. 12. ПАТ. Цар Абісній Гаїде-Селаяс відкинув французько-бритійські пропо-зиції.

НЕДОКЛАДНОСТІ В ЛІКАРСЬКОМУ СПРАВОЗДАННІ

9. д-р Г. Костельник.
(Докінчення буде)

Третьою теж сказати, що від самого початку провідною його ідеєю були слова великого папи Урбана: „Через нас, українці, сподієся на повернути Схід“. Першим починком до тієї акції були навізання зв'язків із Закарпаттям, бо всі українські дієспівали мали тут опієспівати і експансія мала зачатися від консолидації всіх греко-латин. Навто владика уклонив собі опієспів навізання Хомиціни. Було тоді в Галичині ще кілька канандятер отерених священників з Хомиціни, що мусили покинути границі російської імперії підчас масування туди і переслідування унієспів. Новий владика пореуєспів з ними і поручив заієспівати плак навізання Хомиціни на владика введєспів конституції в Росії. План цей заієспів готовили у пореуєспівні з владика Хомиціни, є. Унієспівський. По введєспів конституції мали всі священники вернутися у Хомиціну у свої давні парохії, де іх і унієспів так люблять. В цей сподієся, владика, владика масового навізання Хомиціни.

В три місяці по Уставній владі основано
1. Станіславів Педагогічне Т-во. На перших за-

АНДРІЄВСЬКА РЕВІЯ

ЗАХОДОМ Т-ВА ОХОРО. ДІТЕЙ І ОПІКИ НАД МОЛОДОЮ

13. грудня ц. р. в год. 8.15 в салі ТЕАТРУ РІЖНОРОДНОСТЕЙ

при спілчанстві п. Леєі Кривіцької, Марії Сабат-Скварської, Леви Голішинської, Лялі Федак-Дрогоми-рецької і Ревелерсія Евгєна. Акомпанімент: М-р Б. Перфецький. — Після вистави танці. Білети в Союзім Базарі вже можна купити в ціні від 0.50 до 2.50 зол.

В обороні ладу й дисципліни.

Головна Управа Рідної Школи до українського громадянства.

В теперішній дуже важкий для української нації час взагалі і для українського шкільництва й виховання зокрема мусимо виявити найбільшу єдність і дисципліну, які єдино є передумовою успіхів. Це тим більше необхідно, що в останніх літах вже зачали закрядатись і там спроби виломитися зпід тої єдності й дисципліни.

Зближається Різдво Христове і з ним традиційна коляда на Рідну Школу. Вже відтепер мусить усе наше зорганізоване громадянство подбати, щоб, згідно з однодушною постановою представників усіх українських центральних установ, організацій і всіх українських політичних партій з 3. червня 1920 р., всі колядували виключно тільки на Рідну Школу, а не на ніякі інші, хоча б дуже важні цілі.

Що правда, більшість українського громадянства колядувала і шедрувала на Рідну Школу. Однак траплялися й випадки зломання дисципліни. Декуди замість на Рідну Школу колядували чи шедрували на Народний Дім, на читальню, на управління театральної куртіни, декораций чи гардероби, на дзвони чи хоругви, на управління руханкових приладів то-що. Вкінці бували також — що правда, дуже рідко — й такі, що по „стародавньому звичаю“ колядували на власну кишеню і закладали гроші пропивали чи пускали з димом. Такі ухили ослаблювали, ба й ломили національний рідношкільний фронт і заслуговують на якнайгірше напівнування. Вони в майбутньому рішуче не повинні мати місця.

Навпаки: всі українські установи й організації та все свідоме українське громадянство повинні зі своєї сторони доложити всіх зусиль, щоб коляда на Рідну Школу випала найкраще. В громадах, де є Кружки Рідної Школи, повинні вони з правила займатись перевеленням збірки. Де їх нема, або де вони з яких-небудь причин не справні, там запросити інші товариства чи створити комітет з різних установ чи відповідальних осіб. Але чи не колядують і шедрують Кружки РШ, чи читальниці, соколи, луговики, церковні брати і сестриці, молодь, хори чи оркестри — то гроші повинні піти всецільно до Головної Управи РШ на загальні потреби Товариства.

Ніякий Кружок РШ, ані ніяка інша установа не має права задержувати коляди на свої потреби чи уживати на якінебудь інші цілі! Хто самовільно уживав би чи призначував би коляду на інші цілі, той вносив би анархію і цього не можна під ніжною умовиною толерувати. Зрештою за це можна відповідати й перед компетентними властями.

Тому в теперішній важкий час закликаємо всі не тільки рідношкільні організації, але й увесь український загаль здисципліновано і з повною енергією й посвятою колядувати та шедрувати виключно й тільки на Рідну Школу.

ГОЛОВНА УПРАВА РІДНОЇ ШКОЛИ:

Іван Галушинський, Др Мирон Кіновалець,
голова, секретар.

Непевне положення на Дал. Сході.

БОІ ЗА АВТОНОМІЮ ПІВНІЧНОГО КИТАЮ.

ПАРИЖ, 12. 12. ПАТ. Колишній китайський прем'єр і колишній начальний вожд кантонської армії Гун-Ан-Мін, що перебуває тепер на Рівєрі, дістав від президії куомінтангу телеграму, що

визнає його, щоб вертався до Нанкіну. Гун-Ан-Мін вертається до Китаю за два тижні кораблем із Марселя.

АВТОНОМНИЙ УРЯД.

ШАНТАЙ, 12. 12. ПАТ. В Нанкіні оголосили секрет, що покликає до життя політичну комісію (автономний уряд) провінції Голє і Чагар. На чолі комісії з 17 осіб стоїть ген. Сунг-Че-Юан. До комісії входять між ін. губернатор провінції Чагару, бурмистри Пекіну й Тієн-Тсіню та багато генералів, між ін. син кол. намісника Манджурії марш. Чанг-Тсо-Ліна ген. Чанг-Тсу-Ліна.

ПЕКІН, 12. 12. ПАТ. Після того, як манджурські війська здобули місто Куан-Спограниччя Чагару й Манджуро, 2.000 монгольських воїнів вирушило з провінції Дзегель, щоб усунути китайців з району Паочанг у провінції Чагар. Японська військова влада мабуть домагається, щоб монгольська меліція зайняла східну частину цієї провінції.

БОІ З АВТОНОМІСТАМИ.

ПЕКІН, 12. 12. ПАТ. Відділ китайської поліції з 1000 людей вирушив з Чанг-Тсінг до міста Ієн-цзю, яке опанували автономісти. Поліція відбила урядовців, зрештованих автономістами, що втікли без битви. Повстання автономістів у провінції Шантунг теж здушили в околиці Тсінг-Тао. Війська губернатора Шантунгу перемогли після дводенних боїв. Провідників повстання засудили на смерть. 259 автономістів узяли в неволю.

Клайпедський соймик ухвалив довіря для директорії.

КЛАЙПЕДА, 11. 12. ПАТ. Клайпедський соймик зібрався вчора на своє третє засідання. На денному порядку було кілька проектів законів та кілька чаллих внесків. Заки приступили до денного порядку, голова директорії Балдзусе

3 нових видаць.

Семен Магальс: ПОРАДНИК ДЛЯ ОСВІТНИКІВ. Львів 1935. Видання Товариства „Просвіта“, ч. 791. Бібліотека „Життя і Знання“, ч. 16, Ст. 96 ціна 60 сот.

Дуже потрібна книжка. Освіта для дорослих у нас ділянка занедбана. Занедбана не в тому розумінні, щоб її не вели в нас, щоб її не було. Відколи „Просвіта“, роботу цю роблять у нас читальні. Тількиж робота ця була в нас усе зривкова, несистематична, без ясного плану, випадкова. За неї бралися всі, відповідно до потреби. А тимчасом ця освіта потребує фахових людей, як освіта молоді й дітей вимагає окремих учителів. Цей характер освіти має бути ясний: знання, що давали нашим читальникам, принагідні виклади, це тільки засіб для того, щоб через него стати свідомим громадянином, знання це тільки один із виховних засобів.

Так розуміють тепер у світі позапшкільну освіту і з цього погляду й написана цікава книжка С. Магальса. Є це збір нарисів, друкованих переважно у „Житті і Знанні“ в 1933 і 1934 р. (тут і пояснюється, що на окладинці зазначений рік виходу — 1935, а на заголовному листку — 1933). Нариси ці обіймають відомі й невідомі форми й методи освітньої праці — написані легко доступно відповідно до рівня знання цієї справи в наших освітників. Ясна річ, що про кожну справу, порушену в цій книжечці, можна писати багато, цілі книжки, — алеж поки в нас такі книжки будуть, поки в нас зрозуміють, яка це важна справа вести позапшкільну освіту планоно, що це окрема цілком наука — книжка Магальсова зробить велику прислугу. Коли сільський читальняний освітник зі зрозумінням прочитає ці нарисы, він почне зовсім інакше дивитися на свою роботу, почне ставити до себе куди більші вимоги, почне до своєї справи забиратися з поважанням, бож вона того й вимагає.

Зокрема треба зазначити, що свої помітки й висновки автор книжечки робить на основі того матеріалу, який у нас є. Всі форми освітньої праці прикладені до нашого життя, скрізь використано ті хиби, які виривають у нас у освітній практиці. Подаючи свої висновки, Магальс усе має перед очима нашу читальню, наш аматорський гурток, наших читачів часописів, наші читальняні бібліотеки, наші читальняні імпрези — з усіма їх добрими й поганими прикметами. Сільський читач-освітник може, читаючи „Порадник“ не раз побачити себе, як у дзеркалі, таксамо всі ті, що беруть участь у читальняних імпрезах. Це, на мій погляд, велика прикмета книжки, бо вона робиться наглядною, річ, на яку при освітній практиці сильно треба звертати увагу.

Увесь „Порадник“ написаний із любов'ю до справи, і це ще більше підносить її вартість. Дрібні недогляди — не мають тут ваги й губляться в усьому тому доброму, що книжечка виявляє. Ще одне: Вона написана без претенсій, тільки з одною метою, прислужитися добрій справі. І це теж у ній симпатичне.

„Порадник для освітників“ повинен найтись в руках кожного, що цікавиться справою позапшкільної освіти. А читальні й читальняні освітники повинні придбати собі її — неодмінно.

Цей невеличкий підручник збагачує нашу бідну літературу з поля позаочної освіти.

В. С.

Зміня адреси 1 зол. Можна прислати пошто-вими марками.

ДИМІСІЯ МІНІСТРА.

РИМ, 12. 12. ПАТ. Стефані повідомляє з Софії: Міністер внутрішніх справ Сапов подає на відставку.

ня. Однак до введення конституції і релігійної свободи в Росії не дійшло, а світової війни ті старі свідчення не пережили...

Коли зв'язати, що владика Андрій Шептицький лиш півтора року засідав на сталиславській єпископській престолі, що передше дещо він знав, що дієцезія та була тоді дуже бідна, бо без ніякої дотації, — то треба подивитися, як він міг у такім короткім часі так зі всім обійтися, стільки зробити і такі пам'ятки по собі лишити. А все те лиш завдяки його невичайним опосібностям, завдяки його молодій енергії і праці. Не диво, що все громадянство агуртував він за той час при своїй особі; всі стали одним стадом, а він їх ідеальним пастирем.

Коли тоді виступав молодий владика перед народом, то на кожному кроці била з його виступів повага і краса. А кожний його виступ був розважаний, тавтозний, доцільний, все носило знамі його великої задачі.

Колиж до Станислава прийшла вістка, що новий єпископ став митрополитом, щоб дати вираз своїм почуттям, рішила сталиславська громада улаштувати в день св. Андрея академію в честь свого дорогого владика. Ту академію улажено своїми тодішніми силами в салі Т-ва Молодша. Вступне слово вголосив радя. Каранович. Омітали хоря „Стан, Бояжа“ і бурон св. Миколая, була декламация і сольоспіва. Усе було таке сердечне, таке шире, з усього била така влучність, полон і любов, що владика був до слівних зворушення. А коли сольоспіва: „Пісня дрібна“ відспівав малий гімназійний ученик. Начоський (тепер уже єпископ, був суддею), то владика його розцілював, сердечно стиснув і зі зворушення заплакав...

35-літні роковини 13. XII. 1900. — це у нас велике свято. Це теж свято для дітвей, духовної ювенітарії, державної української гімназії, Рідної Школи, Просвіти (якої владика є почесним членом) та інших установ.

Самосуд над робітницею.

РИГА, ПАТ. З Москви повідомляють: У Барнаулі закінчився перший процес 14 робітниць і робітниць за намагання самосуд над управителькою т. зв. бригади ударників „отаканіція“, яких піддержує більшовицький уряд, щоб збільшити владність праці. Юба робітниць на-

пала на комуністку Сеидову, відзначену Черво-ним орденом Леніна, поранила її тяжко пошаман-тигнула по землі за коси. Суд засудив учасників цього насаду на кару в'язниці від 8 до 12 років.

ГОГОЛИ

— Хто є умовним працівником? Найвищий адміністративний трибунал видав таке рішення: Про зачислення працівника до категорії умовних працівників рішає не титул, але рід праці, яку він справді виконує.

— Адвокатура в руках жидів. У Станіславіві є аж 108 адвокатів, з яких тільки 4 не ведуть канцелярії. З того аж за великого як на Станіславів числа адвокатів жидів є 86, українців 14, поляків 8.

— Львівська хроніка. На вул. Цюв'їв придержали Хейма Вагнера, родом із Ширпа, що вирвав із руки Релі. Винокур торбинку з готівкою 340 зол. — В мешканні д-ра Мілявіна при вул. Зиблікевича зловили 18-літнього вломника Адама Цесельського на гарячому вчинку.

— Трагічна подія склалася в мешканні п. Володимира Панькова, заступника фірми „Даймон“ і співласника хемічно-косметичної фабрики „Альбо“ при вул. Генігса у Львові. Він вернувся додому пізно вночі в товаристві кав'ярняної танецьниці Ганки Бреннер. Вранці по слугачка знайшла Панькова в ліжку з головою вбитою до землі, а танецьницю у ванні з водою по сам рот. Танецьниця була вже нежива, а Паньків знаходився в непритомному стані. Ра-

гункове поготівля відставило його до шпиталю, де лікарі мають надію його врятувати. Згодуються, що обоє затроїлися якимсь наркотиком, причому вона втратила притомність у ванні і атопилася. Справу занялася слідча влада.

Дописи.

Львів.

Загальні Збори Кружка „Рідної Школи“ ім. М. Шашкевича у Львові. В неділю 1. грудня ц. р. в домі Поштового Союзу Кружків у Львові при вул. Словацького 14 відбулися загальні збори Кружка „Рідної Школи“ ім. М. Шашкевича (середмістя). В год. 11. відкриті збори і проводив їхн. о. канцлер Галинт. Секретарював п. Єзерський. Головою Кружка вибрали збори адвоката м-ра Евгена Живневського. В склад Старшини увійшли: О. Берек — заст. голови, Петро Машков — секретар, О. Карпівський — скарбник, дир. М. Матвійчук, П. Хомин, п. М. Фуск, І. Жмівковський, Ю. Войтківський, п. П. Кузак — члени. До Контрольної Комісії обрано: дир. М. Зайківського, радн. П. Береста і дир. Гизу.

СТАНІСЛАВІВ.

Вулична збірка, переведена під гаслом „Дар Промислу“, в якій взяло участь старше громадянство, принесла 175 зол. доходу.

Спорт.

ЗМАГАННЯ НА ПРИЛАДАХ У С.Б.

Старшина Сокола-Батька повідомляє, що в неділю 15. XII. відбудуться змагання на приладах членів і членів у рухливій С.Б. До змагань стануть 3 чети побратимів та 2 чети посестер. Побратими змагатимуться у відліт: середнім, нижнім та початковим (семизмаг), посестри: в нижнім та початковим (шестизмаг). Початок в год. 4. попол.

ПРИЛАДОВЕ МИСТЕЦТВО СОКОЛІВ.

В половині грудня відбудуться в рухливій Сокола-Батька приладові змагання соколів за першество Львівської Округи. Змагання відбудуться на усіх приладах для соколів, соколів та учасників (з децю зміненою програмою).

У лютому відбудуться приладові змагання соколів за мистецтво краю. Будуть це перші того роду змагання наших соколів. Сподіємося, що до тих змагань стануть не лише рухливці зі Львова, але й з краю.

ОГОЛОШЕННЯ

Це оголошення редакції не підписує.

Театри.

Український Театр „Заграва“.

Винники.

13. XII. „Стефко“.

14. XII. „Святе полує“.

15. XII. „Ой Морозе, Морозенку“.

16. XII. „Маргус“.

Український Нар. Театр ім. Тобілевича.

Теребовля.

13. XII. „Серед бурі“.

14. XII. „Циганка Лаз“.

15. XII. „Гори говорять“.

З Теребовлі їде театр до Копичинців.

Великий Миський театр.

Патинця, 13. XII. год 8. веч. Аб. 6.

„Пригода в Гранд Готелю“ з І. Кузичкою.

Субота, 14. XII. год 8. веч. Аб. 6.

„Пригода в Гранд Готелю“ з І. Кузичкою.

Театр Річкордностей.

Субота, 14. XII. год 8. веч. „Ізяс“.

в мисливцях.

Кіно.

АДРІЯ: „Американські пачкарі“, „Забавка“.

АПОЛЛО: „Анаподіс“.

АТЛАНТИК: „Найшасливіший день у моєму житті (Носиф Шміт)“.

ВАНДА: „Велика подія“, „Скінчена війна“.

ІГ-АЖИНА: „Петрусь“ з Франціскою Галі.

КАСІНО: „Мого Величність шорер“.

КОЛОСОС: „Замане серце і ревіз Гумор, пісенька, танець і Сна“.

КОШЕВНИК: „Давно“ з Франціскою Галі.

МАРКУСЕНЬКА: „Бенгазі“ (Гейрі Кулер).

МІРАЖ: „Катюша“ і Реліє маріонеток муз. „Ідемо до міста“.

ПАККО: „Об рона Ченстохови“.

ПАВІЛ: „Чотири і 1/2 мушкетерів“.

ПАВ: „Модники до вибору“, „Шаста за вулицю“.

РАДІО: „Нові люди“ (совітська фільма).

СОНЦЕ: „Шоко мтора та релія, Поклонники на Богданівці“.

СПІГ: „Циганські мелодії“.

СТИЛЕВ: „І шампанська ніч і релія, Обтяжени“.

ТЕНЧА (вул. Личаківська 7): „Малый дозвоник“ з Ілієрді Семплі.

ТОП: „Хрестоносні походи“ Сесія Б. Мід.

УГІХА: „Цілунок засудженого“ та релія.

ХИМЕРА: „Цирк Барлука“.

Гармонічне радіо.

Патинця, 13. грудня 1935.

Віден (50,45) 13.10 З симфонічний опер, 14.00 Спів (двоєн соп.), 15.20 Хор хлопців і снів квартер, 17.30 Солісти (форт), 19.30 „Давно“ й Достає (двоєн), 22.10 Форт, й орк. твори Бак, Кошині (22,1) 19.10 Словацькі нар. пісні в супр. ітари, прага (47,2) 19.10 Салоні квартер, парим (16,48) 18.30 Концерт симф. орк., 21.00 Камер. муз., 21.45 Оперетова музика, мілгород (43,3) 12.00, 19.30 концерт, Берлін (30,7) 18.15 Нов. популярні мелодії, 16.30 Солісти, Кенісвертгазен (1571) 12.00 Муз. вечірня, 12.15 Дітоті пісеньки, 18.00 Скандинавська музика та пісні, 20.15 Скандинавська муз. адр. Анхен (4,3,4) 13.00 Пок-муз. концерт, 21.30 Концерт б-моль Чанковського на форт. і орк., 22.30 Пісні до сла Ієтотго (Больф соп.), Дружер, лавт, Гантер бас, Судашит

(549,5) 12.05, 17.30 Циг. й танк. музика, 18.30 „Ністі фестивалю“, 20.10 „Льогенріт“ оп. Вагнера (11, 111 діт., 22,45 Давня балена музика, Мліяно (21,1) 19.00 Легка музика, 21.00 Сімф. концерт солю Гіндеміт). Рим (43,8) 13.25 Популярна муз., 16.00 Транс в академії св. Сесіди (серіал, реліаль), 17.30 Транс в Асмари, 22.00 Концерт тоу.

Субота, 14. грудня 1935.

Віден (50,6,5) 12.00, 13.00 Концерт, 15.15 Хор 17,45 Нар. пісеньки, 20.05 Концерт міжар. музич. прага (47,2) 15.00 Ганк. музика, 21.15 Легка й танк. музика, Париж (16,18) 17.00 Легка муз., 19.30 Славіи співаки з гр. па., 21.45 „Арія“ оп. Маснега, Білгород (43,7,3) 16.30, 20.00 нар. пісні та танки, 12.00 Концерт, 18.30 Камер. муз. а. Берлін (30,7) 14.15 Мелодії в танк. ритмі, 19.00 Солісти, Кенісвертгазен (1571) 14.00 Музика, 18.00 нар. танки та пісні, 12.00 Від Дунаю до Волги — орк. Мінген (40,4) 13.15 Популярна музика, 15.15 Соната е-дур Ветовена (форт), 18.30 Пісні (Штунф соп.), 20.10 Старі любі мелодії, Будапешт (549,5) 12.05 Спів, 13.00 концерт в симф. оркестрі, скрипка, Мліяно (21,1) 11.30, 16.00 Легка й танк. музика, 21.40 Камер. музика, Рим (40,8) 16.00 Концерт аматору мандоліністів 17.30 Транс в Асмари, 19.15 Легка музика.

Львівське радіо.

Пятниця, 13. грудня 1935.

6.30 Ранішня авд., 6.50 Легка музика з гр. па., 7.20 Ранішня авд., 7.30 Трохи інформації, 8.00 Дав. шк., 11.37 Сигнал часу 12.03 Подв. денний денник, 12.15 „Литовська легенда“, Сереніа в Кумасолі — для ст. дітей, 12.45 Салон. музика з гр. па., 13.25 Домашнє господарство, 13.30 З ринку праці, 13.35 Легка муз. з гр. па., 15.15 Експорт, 15.20 Бірка 15.30 Релієні та фільм мелодії (сінг. музика), 17.00 Гутіра для хорів 16.15 Конц. т орк., 16.45 Прір. гутіра для ст. дітей. 1 грудень на нео і землі, 17.00 Репортаж із астрономічної обсерваторії, 17.10 Камер. концерт із творів Ветовена, 17.30 Спорт. порадики, 18.00 Галичанинов: Рапсодія на тему Ітананія на форт. і орк. з гр. па., 18.30 Програма скриньки — листи, 18.40 Значіння зимових козлонів, 18.45 Камер. твори в ин. трія 19.00 Гутіра: Камер. образці, 19.20 Реліє концерт, 19.35, 19.45 Спорт. вістки, 19.50 Бюра студій розмовляє зі слухачами, 20.00 Монолог: Обрання доброї справи, 20.10 Пісні Гинш. Штрауса (Завладська соп.) у супр. форт., 21.00 Веч. денник 21.10 із суч. Польщі, 21.15 „Бікторія та її гулар“ із „Галичською циткою на „Балю в Савої“ китиця мелодій в оперетці Абрагама (сінф. орк., спів, 22.10 Ганкова музика.

Субота, 14. грудня 1935.

6.30 Ранішня авд., 6.50 Легка музика з гр. па., 7.20 Галичська авд., 7.30 Трохи інформації, 8.00 Дав. шк., 11.37 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Концерт орк., 13.30 Французька опера з гр. па., 13.45 Домашнє господарство, 13.50 Концерт бажани, 14.30 У Мадриді — концерт орк. мандоліністів, 15.00 „У тні гострокітчастоті мав“ афр. образці, 15.15 Польська морська торгівля, 15.20 Бірка, 15.30 Стилізовані танки (форт на 4 руки), 16.00 Лавія Фр. мови, 16.15 Органний реліаль, 16.30 Техн. скрипка, 16.45 Вел. Польська співає, 17.00 „Серед зимових“ репортаж із ст. Прусії, 17.15 Півонія з гр. па., 17.45 „Літ наших звірів“ Черешка, 17.50

Цинськ — місто трьох облич. 18.00 „Попеюшка по лав вськи“ несела авдичи для дітей, 18.30 Огняк видань, 18.40 Сілава берук 18.45 Циганські романи з гр. па. (Олена Горват, Ієгро Лешенко), 19.00 Про львівську кримінальну повість 19.00 Реліам. концерт, 19.35, 19.10 Спорт. вістки, 19.50 Актуальна гутірка, 20.00 „Жарти із жютогеті“ концерт легкої музики „наші кованні“ жартами радіослухачів, 20.45 Вечірній денник, 20.55 із сучасної Польщі, 21.00 Польки у Латвії, 21.30 Відважувемо Краків вед з пісеньками Зехенгера й муз. Мавгольда, 21.00 Ганкова музика в ин. орк., 21.05 Прогулянка по Європі — реганісці з евр. радіостанцій.

БІРЖА.

ГРОШ.

Долар у Львові у приватних оборотах 5.29—5.31.

Нім марка 1:40—1:50, фр. франки 34:90—35:10, шв. франки 171:70—172:40, фунти стерлінги 26:10—26:20, австр. шлінгін 95:30—100, чеськ. кор. 20:50—21:00, рум. леї 26:50—27:00, італ. ліри 31:1—33:00.

Золото: долари 8:95—9:01, Рублі 4:70—4:85, Фр. франки 34:30—35:00, Корони 36:21—37:03, лунати 62:70—63:20, і грам золота 5:9.44.

Срібло: К. рони 0:35, Рублі 1:60, Фльорени 0:85, і гр. срібла 7—3 сот.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що в дні 12-го грудня ц. р. кооперативам платити за: львівськ.

кг. масла десероного бальоного без опакунання . . . 270 зол.

1 кг. масла десероного в бочках з опакунанням 274:50

кг. масла дес. бальонного з опакунанням 274:50

1 д. молока 0:16

1 д. сметани 0:75

1 кг. яєць 2:20—2:25

Тенденція на масло знизкова, на яєць сильна, на молоко вдержана, на сметану слаба.

Маслосоюз повідомляє, що від 12. XII. п. р. платити своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці львівськ. подіра птако-мисарні „М. С.“ у Львові, (вул. Декер та ч. 4):

Цьогорічні курочки 1. кл. 0:90 гол.

Однорічні, товсті, курки 1. кл. 0:85

Полути 1. кл. до 1:30 кг. 0:80

Товсті качки 1. кл. 0:90

Товсті індки 1. кл. 0:95

Товсті павтарки 1:00

Кури, качки, індки, павтарки приймає в кожній кількості.

Птицю не годовану приймає по дешевій ціні.

Приймає виспану питльовану муку, гречану муку, просо та овес.

Приймає новик доставців.

КУПНО - ПРОДАЖА

Фіранки прегарні, модельові. Фабричні ціни. Поручає виробів Фрайліха, Сикстуська 21. 0:40 3-7

Золоті та срібні вироби, перстенці, шпальні обручки тощо, продає дешево шпальницька католицька фірма Іван Зельтенрайх, Львів, Марійська п. 2. Цінагодує всім напрямкам 82

Вовняні рештан на сукні, сніднички плаші, проанки, пл. Каптуальна 2. 14-15

Продажа новочасних тапчанів та ідальних столів. Вирібні Іванівська 31. 569 9-16

Уаага! Християнська жіноча конфекція поручає плаші від 35 зол. Львів, Ринок 26, Ендерс. 797 1-30

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

Потрібні укладові та бюрові сляди до списку міських читалень преси. Інформації листом: „Література-Культура“, Станіславів, Гретього Мая 30, друкарня. 800 1-5

МЕШКАННЯ

Шукаю кімнати в повний утриманням від 3—4 зол. денно Адреса: Ostrog p/Horyniem, Sienkiewicza 7, „Emery“. 2-2

Для лінарів передовсім відповідати комфортабельне мешкання в Городицьк 66, напроти костела св. Євгенієти до вишайку. Відомість 13 до 15 у власника.

РІЖНІ

Переробляє та чистить старі ванелюхи найдешевіше та на найновіші фасони Ф-ра і удоуль НАЙБЕЛІГ, Львів, пл. Марійська 8, Городицьк 72. 608 7-36

ОГОЛОШЕННЯ.

Спеціаліст жін. і положи. недуг

Д-р Юлій Швігер

759 Львів, Соб.ського 9. І. п. 4-10

Нововідкритий Салон Мод

„МІ-КА“

під управою МІКИ ДРОГОМИРЕЦЬКОТ Пекарська 1а, Дім „ЗУПУ“

Львівськ. Найновіші моделі капелюхів Волчків виробу Рукавички Квіти. 767 3-8

Радіоаматори купують

найдешевше в „УНІВЕРСУМ“ Львів, Казимірівська 47. Ціни на даром. 7-10

КОНКУРС.

Наукове Т-во ім. Шевченка розписує новий

КОНКУРС

на: 1) управителя друкарні, 2) управителя переплетні, 3) укладовця бухгалтер. і.

Прохання з життєписом, даними про дотеперішню працю, зі свідоцтвами і кваліфікацією — вносити до 21. грудня ц. р. виключно.

Львів, дня 11. грудня 1935.

За Видя Н. Т. III:

І. Раковський, І. Крипакевич голова. секретар. 801 1-7